समांतर इशारे - क्रमांक पाच

यहूदा वंशातील सिंहाचे प्रकटीकरण: महान संघर्षाच्या अंतिम दृश्यांचे आकलन

Jeff Pippenger
2023-08-08

आपण अजूनही ज्या उताऱ्यावर विचार करीत आहोत, जो प्रकटीकरण दहामध्ये उतरून येणाऱ्या देवदूत म्हणून ख्रिस्ताविषयी भाष्य करतो, त्यामध्ये सामर्थ्यवान देवदूत म्हणून ख्रिस्त “सैतानाबरोबरच्या महान संघर्षाच्या अंतिम प्रसंगांत तो जी भूमिका पार पाडत आहे” तिचे चित्रण करतो. ख्रिस्ताने जेव्हा आपला उजवा पाय समुद्रावर आणि डावा पाय कोरड्या भूमीवर ठेवला, तेव्हा त्याने घेतलेली “स्थिती” “संपूर्ण पृथ्वीवरील त्याची सर्वोच्च सामर्थ्य व अधिकार” दर्शविते. जेव्हा ख्रिस्त “मोठ्या आवाजाने” ओरडला, तेव्हा तो “ओरडला” “जसा सिंह गर्जतो.”

“महान संघर्षाच्या अंतिम प्रसंगांत” ख्रिस्त आपले सर्वशक्तिमत्त्व प्रगट करील, आणि जेव्हा ख्रिस्त आपले सर्वशक्तिमत्त्व प्रगट करतो, तेव्हा तो यहूदाच्या वंशातील सिंह म्हणून तसे करतो.

> “तारणारा योहानासमोर ‘यहूदाच्या वंशातील सिंह’ आणि ‘जणू वध केलेला कोकरू’ या प्रतीकांखाली प्रस्तुत केला आहे. प्रकटीकरण 5:5, 6. ही प्रतीके सर्वशक्तिमान सामर्थ्य आणि आत्मत्यागी प्रेम यांच्या ऐक्याचे प्रतिनिधित्व करतात. यहूदाचा सिंह, जो त्याच्या कृपेचा नकार देणाऱ्यांना इतका भयानक आहे, तो आज्ञाधारक आणि विश्वासू लोकांसाठी देवाचे कोकरू ठरेल.” प्रेषितांची कृत्ये, 589.

यहूदाच्या वंशातील सिंह म्हणून ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, त्याच्या दैवी समयानुसार, बायबलमधील भविष्यवाणी सीलबंद करण्याच्या तसेच ती उघड करण्याच्या त्याच्या कार्यावर भर देते. मानवी परीक्षाकाळ संपण्याच्या अगदी आधी, जेव्हा “समय जवळ आला आहे,” तेव्हा “ज्या गोष्टी लवकरच घडून यावयाच्या आहेत” त्यांची ओळख करून देणारे एक विशेष बायबल-सत्य उघड केले जाईल.

> येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण, जे देवाने त्याला दिले, जेणेकरून त्याने आपल्या सेवकांना त्या गोष्टी दाखवाव्यात ज्या लवकरच घडून येणार आहेत; आणि त्याने आपला दूत पाठवून आपल्या सेवक योहान याला ते चिन्हांद्वारे प्रकट केले: ज्याने देवाच्या वचनाविषयी, येशू ख्रिस्ताच्या साक्षीविषयी, आणि त्याने पाहिलेल्या सर्व गोष्टीविषयी साक्ष दिली. धन्य तो जो वाचतो, आणि जे या भविष्यवाणीचे शब्द ऐकतात व त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात: कारण वेळ जवळ आली आहे. प्रकटीकरण १:१–३.

जेव्हा “जवळ आलेला” असा “काळ” प्रत्यक्ष इतिहासात येतो, तेव्हा जे “वाचतात,” “ऐकतात,” आणि “त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात,” त्यांच्यावर एक आशीर्वाद उच्चारला जातो. हा विशेष संदेश काळ-संवेदनशील असा संदेश आहे, जो “काळ जवळ आला” असेल तेव्हाच ओळखता येतो. मग—त्या वेळी, आणि त्यापूर्वी नाही—व्यक्तींना प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात “लिहिलेल्या गोष्टी” वाचता, ऐकता, आणि “पाळता” येईल. जेव्हा “काळ जवळ आला” असतो, तेव्हा जे “वाचतात,” “ऐकतात,” आणि “त्यात लिहिलेल्या गोष्टी पाळतात,” त्यांच्यावर उच्चारलेला आशीर्वाद “अंतकाळी” दानियेलाचे पुस्तक उघडले जाण्याशी समांतर ठरतो.

> परंतु हे दानिएल, या वचनांना बंद करून ठेव आणि पुस्तकावर शिक्का मार, अंतकाळापर्यंत; पुष्कळ जण इकडे-तिकडे धावतील, आणि ज्ञान वाढविले जाईल. दानिएल 12:4.

“अनेक” जे “इकडे तिकडे धावत” आहेत, (जे देवाच्या वचनाच्या अभ्यासाचे प्रतिनिधित्व करते) ते “अंतकाळी” असे करीत आहेत, जेव्हा दानियेलाच्या “पुस्तकात” “बंद ठेवलेले” “शब्द” उघडले जातात. परंतु अमेरिकेतील रविवारी कायद्यानंतर लगेचच इकडे तिकडे धावणाऱ्या कुमारिकांचा आणखी एक वर्ग आहे.

> पाहा, दिवस येत आहेत, असे प्रभु परमेश्वर म्हणतो, की मी देशात दुष्काळ पाठवीन; तो भाकरीचा दुष्काळ नव्हे, किंवा पाण्याची तहान नव्हे, तर परमेश्वराचे वचन ऐकण्याचा दुष्काळ असेल. आणि ते समुद्रापासून समुद्रापर्यंत, आणि उत्तरेकडून पूर्वेकडे भटकतील; परमेश्वराचे वचन शोधण्यासाठी इकडे तिकडे धावतील, पण ते त्यांना सापडणार नाही. त्या दिवशी सुंदर कुमारिका आणि तरुण तहानेने मूर्च्छित होतील. जे शोमरोनच्या पापाची शपथ घेतात, आणि म्हणतात, हे दाना, तुझा देव जिवंत आहे; आणि, बेर्शेबाच्या मार्गाची शपथ, तो जिवंत आहे; तेही पडतील, आणि पुन्हा कधी उठणार नाहीत. आमोस ८:११–१४.

सामरियाचे पाप हे अहाब व येजेबेल यांनी दर्शविलेल्या पापाप्रमाणे होते; अहाब संयुक्त राज्यांचे प्रतिनिधित्व करीत होता आणि येजेबेल कॅथलिक चर्चचे. कार्मेल पर्वतावर एलियासमोर झालेल्या सामना प्रसंगी येजेबेल, अहाब आणि खोटे संदेष्टे हे रविवारीच्या कायद्याचे प्रतीक आहेत. त्या सामना प्रसंगी अपवित्र संदेष्ट्यांचे दोन गट होते—बालचे संदेष्टे आणि उपवनातील याजक. बाल हा उपासना करण्यात येणाऱ्या देवतांपैकी एक होता; आणि उपवनांमध्ये ज्याची उपासना होत असे ती दुसरी देवता अश्तारोथ होती. बाल हा पुरुष देव होता आणि अश्तारोथ ही स्त्री देवता होती. एकत्रितपणे पुरुष देवता राज्याचे प्रतिनिधित्व करते आणि स्त्री चर्चचे.

दान येथे स्थापित केलेला देव सामरियाचा पहिला राजा यराबाम याने स्थापित केला होता; त्याने बेथेल आणि दान या दोन्ही ठिकाणी एक सुवर्णवासरू उभारले. बेथेल म्हणजे देवाचे घर आणि दान म्हणजे न्याय; आणि ही दोन्ही नावे एकत्रितपणे चर्च आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात, जो रविवारपालनाच्या सक्तीच्या अंमलबजावणीपूर्वी संयुक्त संस्थानांमध्ये घडतो. ती दोन सुवर्णवासरे अहरोनाच्या सुवर्णवासराने प्रतिनिधित्व करण्यात आली होती.

वासरू हे पशू आहे आणि सुवर्णमूर्ती ही प्रतिमा आहे; म्हणून आरोनाचे सुवर्णवासरू आणि यारोबामाची दोन्ही सुवर्णवासरे ही संयुक्त संस्थानांमध्ये रविवारच्या कायद्याची अंमलबजावणी होण्याच्या अगदी आधी घडणाऱ्या चर्च व राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करतात. यारोबामाच्या बाबतीत, ती दोन शहरे चर्च व राज्य यांच्या संयोगाच्या प्रतीकात्मकतेस दुसरी साक्ष पुरवितात; आणि हा संयोग प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात पशूची प्रतिमा असा परिभाषित केला आहे.

बेर्शेबाचा प्रकार अब्राहामाच्या कराराचे प्रतिनिधित्व करतो. “बेर्शेबा” या नावाचा पहिला उल्लेख उत्पत्ति एकवीस मध्ये आढळतो; आणि हा तोच उतारा आहे, ज्याचा उपयोग प्रेषित पौलाने आपल्या काळातील त्या लोकांना विरोध करण्यासाठी केला, जे असे सुचवीत होते की तारण मिळविण्यासाठी विधिसंमत समारंभिक नियम व सुंता टिकवून ठेवणे आवश्यक आहे. पौल त्या उताऱ्याचा उपयोग करतो, ज्यामध्ये बेर्शेबाचा पहिला उल्लेख आढळतो. तो त्याच इतिहासाचा उपयोग एकाच कथेत दोन भिन्न आणि परस्परविरोधी करारांविषयी बोलण्यासाठी करतो. पौल दासीपुत्राचा (इश्माएलचा) उपयोग मानवी सामर्थ्यावर आधारित कराराचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी करतो, आणि इश्माएलच्या विरोधात तो इसहाकाचा उपयोग देवाच्या सामर्थ्यावर आधारित कराराचे प्रतिनिधित्व करण्यासाठी करतो. पवित्र शास्त्रातील हा उतारा बेर्शेबाचा पहिला उल्लेख आहे, आणि पुढे इतिहासात पौल त्याच इतिहासाचा उपयोग आपल्या वैयक्तिक इतिहासातील अशा एका परिस्थितीचे वर्णन करण्यासाठी करतो, जी बायबलच्या इतिहासात पूर्वीच चित्रित करण्यात आली होती. पौलाचा विश्वास होता आणि तो शिकवीत होता की बायबलचा इतिहास पुनरावृत्त होतो.

पौलाने उत्पत्तीच्या एकविसाव्या अध्यायातील या उताऱ्याचा उपयोग दोन परस्परविरुद्ध करारांचे उदाहरण देण्यासाठी केला असला, तरी त्या उताऱ्यात देव अब्राहामाबरोबर जे दोन करार करतो ते पौलाने त्या कथेतून अभिप्रेत केलेले ते दोन करार नाहीत. त्या उताऱ्यात देवाने इसहाकाद्वारे अब्राहामाला अनेक राष्ट्रांचा पिता करण्याचे आपले वचन पूर्ण करील, असे पुन्हा वचन दिले, आणि तो इश्माएलालाही एका महान राष्ट्राचा पिता करील, असेही वचन दिले. शास्त्रातील एक उतारा, त्यात निर्देशिलेल्या चार करारांचा उल्लेख, आणि शास्त्रात बेएर-शेबाचा प्रथमच उल्लेख येथे आढळतो.

म्हणून ती अब्राहामास म्हणाली, “या दासीला व तिच्या मुलाला हाकलून दे; कारण या दासीचा मुलगा माझ्या मुलाबरोबर, म्हणजे इसहाकाबरोबर, वारस होणार नाही.” आणि ही गोष्ट अब्राहामाच्या दृष्टीने त्याच्या मुलामुळे फार दुःखदायक झाली. तेव्हा देव अब्राहामास म्हणाला, “त्या मुलाबद्दल आणि तुझ्या दासीबद्दल तुझ्या दृष्टीने ती गोष्ट दुःखदायक होऊ देऊ नकोस; साराने तुला जे काही म्हटले आहे, त्या सर्वांत तिच्या वचनाकडे लक्ष दे; कारण इसहाकामध्येच तुझे संततीनाव चालविले जाईल. आणि दासीच्या मुलापासूनही मी एक राष्ट्र निर्माण करीन, कारण तो तुझी संतती आहे.” मग अब्राहाम पहाटे लवकर उठला, आणि भाकर व पाण्याची कातडीची पिशवी घेऊन ती हागारला दिली, ती तिच्या खांद्यावर ठेवली, आणि मुलालाही तिच्याबरोबर दिले, व तिला निरोप देऊन पाठवून दिले; मग ती निघून गेली आणि बेअरशेबाच्या अरण्यात भटकत राहिली. उत्पत्ति 21:10–14.

बेरशेबा हा अब्राहामाच्या कराराचे प्रतिनिधित्व करतो. त्याच अध्यायात अब्राहामाने अबीमेलेकबरोबरही एक करार केला.

त्या वेळी असे झाले, की अबीमलेख आणि त्याच्या सैन्याचा प्रधान सेनापती फिखोल यांनी अब्राहामाशी बोलून म्हटले, “तू जे काही करतोस त्या सर्वांत देव तुझ्याबरोबर आहे. म्हणून आता येथे देवाची शपथ घेऊन मला वचन दे, की तू माझ्याशी, माझ्या पुत्राशी, किंवा माझ्या पुत्राच्या पुत्राशी कपटाने वागणार नाहीस; तर मी तुझ्याशी जी दया केली आहे, त्याप्रमाणे तू माझ्याशी आणि ज्या देशात तू परदेशी म्हणून राहिला आहेस त्या देशाशी वागशील.” तेव्हा अब्राहाम म्हणाला, “मी शपथ घेईन.”

आणि अब्राहामाने अबीमेलेकास पाण्याच्या एका विहिरीच्या कारणाने धिक्कारले, जी अबीमेलेकाच्या सेवकांनी बळकावून घेतली होती. तेव्हा अबीमेलेक म्हणाला, हे कृत्य कोणी केले हे मला ठाऊक नाही; तूही मला सांगितले नव्हते, आणि आजपर्यंत मलाही याची वार्ताही नव्हती.

आणि अब्राहामाने मेंढरे व बैल घेतले, आणि ते अबीमेलेकास दिले; आणि त्या दोघांनी परस्परांशी करार केला. मग अब्राहामाने कळपातील सात मेंढ्या वेगळ्या ठेविल्या. तेव्हा अबीमेलेकाने अब्राहामास म्हटले, “तू वेगळ्या ठेविलेल्या या सात मेंढ्यांचा अर्थ काय?”

आणि तो म्हणाला, “ही सात कोकरिणी तू माझ्या हातून स्वीकार, म्हणजे मी ही विहीर खणली आहे, याची त्या माझ्यासाठी साक्ष ठरतील.” म्हणून त्याने त्या स्थळाचे नाव बेएरशेबा ठेवले; कारण तेथे त्या दोघांनी शपथ घेतली होती. अशा प्रकारे त्यांनी बेएरशेबा येथे करार केला; मग अबीमेलेक, आणि त्याच्या सैन्याचा सेनापती फीखोल, उठून पलिष्ट्यांच्या देशात परत गेले. आणि अब्राहामाने बेएरशेबा येथे एक उपवन लावले, आणि तेथे परमेश्वर, सनातन देव, याच्या नावाने आवाहन केले.

आणि अब्राहाम पलिष्ट्यांच्या देशात बरेच दिवस परदेशी म्हणून राहिला. उत्पत्ति 21:22–34.

बीरशेबा हे अब्राहामाबरोबर देवाच्या कराराचे प्रतीक आहे. बायबलमध्ये अनेक करारविषयक इतिहास-नोंदी आहेत, ज्या बीरशेबाला अब्राहामाच्या कराराशी जोडतात. “बीर” याचा अर्थ विहीर, आणि “शेबा” याचा अर्थ “सात.” शेबा हा तोच इब्री शब्द आहे ज्याचा “seven times” असा अनुवाद केला गेला आहे, आणि विल्यम मिलर यांनी लेवीयविधी 26 मधील दोन हजार पाचशे वीस वर्षांच्या भविष्यवाणीचे प्रतिनिधित्व करणारा म्हणून त्याचा योग्य अर्थ समजला होता. हीच ती पहिली “काळविषयक भविष्यवाणी” होती जी त्यांना सापडली, आणि 1863 मध्ये बाजूला ठेवण्यात आलेले हे पहिलेच पायाभूत सत्य होते. ज्या उताऱ्यात “शेबा” या शब्दाचा चार वेगवेगळ्या वचनांत “seven times” असा अनुवाद केला आहे, त्या ठिकाणी “seven times” ने दर्शविलेली देवाची शिक्षा “the quarrel of my covenant” अशी संबोधली आहे.

मग मीही तुमच्याविरुद्ध प्रतिकूल रीतीने वागीन, आणि तुमच्या पापांमुळे तुम्हाला सातपट शिक्षा करीन. आणि मी तुमच्यावर तलवार आणीन, जी माझ्या कराराच्या वादाचा सूड उगवील; आणि जेव्हा तुम्ही तुमच्या नगरांमध्ये एकत्र जमाल, तेव्हा मी तुमच्यामध्ये महामारी पाठवीन; आणि तुम्ही शत्रूच्या हाती सोपविले जाल. लेवीयविवरण 26:24, 25.

लेवीयविवरणाच्या सव्वीसाव्या अध्यायात देवाच्या करारातील “वाद” असे दर्शविणारा आणि “सात वेळा” असा अनुवादित केलेला शब्द—जो बेएरशेबा या शब्दातील “शेबा” आहे—तोच दानियेलाच्या पुस्तकात दोन वेळा अनुवादित केला आहे: एकदा “मोशेच्या नियमशास्त्रात लिहिलेली शपथ” असा, आणि एकदा “शाप” असा. “शपथ” आणि “शाप” हे दोन्ही “शेबा” या शब्दापासून अनुवादित झाले आहेत; कारण त्याचा अर्थ केवळ ‘सात’ एवढाच नसून, त्यात करार किंवा “शपथ” ही संकल्पनाही अंतर्भूत आहे, जी मोडली गेल्यास “शाप” उत्पन्न करते.

> होय, संपूर्ण इस्राएलाने तुझ्या नियमशास्त्राचा भंग केला आहे, अगदी दूर जाऊनही, जेणेकरून त्यांनी तुझा आवाज मानला नाही; म्हणून आमच्यावर शाप ओतला गेला आहे, आणि देवाचा सेवक मोशे याच्या नियमशास्त्रात लिहिलेली शपथही, कारण आम्ही त्याच्याविरुद्ध पाप केले आहे. दानियेल ९:११.

“शेबा” हा शब्द, किंवा बेएर-शेबा येथे विहिरीजवळ अर्पण करण्यात आलेल्या सात कोकरांचे प्रतिनिधित्व करणारा “सात” हा अंक, कराराचे प्रतिनिधित्व करतो. आणि देवाचा करार, किंवा त्याची शपथ, असे घोषित करते की आज्ञाधारक जगतात आणि आज्ञाभंग करणारे मरतात.

बेर्शेबा हे अब्राहामाच्या विश्वासाने प्रतिनिर्दिष्ट केलेल्या कराराचे प्रतीक आहे. म्हणून, आमोस आठ मधील “सुंदर कुमारी”, ज्या मत्तय पंचवीस मधील “मूर्ख कुमारी” देखील आहेत, आणि ज्या दानियेल बारा मधील “दुष्ट” देखील आहेत, त्या जेव्हा “शोमरोनाच्या पापाची” शपथ घेतात, तेव्हा त्या येजेबेलच्या चिन्हाशी (पोपसत्तेशी) निष्ठा व्यक्त करीत असतात; त्या येजेबेलने आहाबाशी (संयुक्त राष्ट्रसंघाशी) व्यभिचार केला आहे आणि ती पशूच्या प्रतिमेवर (संयुक्त संस्थानांवर) राज्य करते.

जेव्हा त्या ह्याच “सुंदर कुमारिका” असे म्हणतात, “हे दाना, तुझा देव जिवंत आहे,” तेव्हा त्या दोन साक्षीदारांनी (आरोन आणि यारोबाम) ओळख करून दिलेल्या वासराच्या सुवर्णप्रतिमेसमोर नतमस्तक होत असतात. सुवर्ण वासरू हे त्या पशूच्या प्रतिमेचे प्रतिनिधित्व करते, जी म्हणजे मंडळी आणि राज्य यांचे संमिश्रण होय.

जेव्हा त्या त्याच कुमारिका बेर्शेबाच्या “रीती” जिवंत आहे असे म्हणतात, तेव्हा “रीती” या शब्दाचा अर्थ “मार्ग” असा होतो. हाच तो अगदी तोच शब्द आहे जो यिर्मया 6:16 मध्ये “जुन्या वाटांचे” “मार्ग” ओळखण्यासाठी वापरला आहे. त्या कुमारिका असे म्हणत आहेत की, त्यांनी पशूच्या प्रतिमेसमोर नतमस्तक होऊन त्याच्या सत्तेची खूण स्वीकारली असली, तरी त्या अद्याप अब्राहामाची संताने आहेत. त्या देवाच्या वचनात “पूर्व” आणि “उत्तर” तसेच “एका समुद्रापासून दुसऱ्या समुद्रापर्यंत” यांद्वारे दर्शविलेला संदेश शोधत आत्यंतिक घाईने इकडेतिकडे धावत आहेत, आणि तरीही आपण सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्ट आहोत असा दावा करीत आहेत; परंतु आता फार उशीर झाला आहे.

> परंतु पूर्वेकडून व उत्तरेकडून येणाऱ्या वार्ता त्याला व्याकुळ करतील; म्हणून तो अनेकांचा नाश करण्यासाठी आणि त्यांचा संपूर्ण संहार करण्यासाठी मोठ्या क्रोधाने बाहेर पडेल. आणि तो आपल्या राजवाड्याचे तंबू समुद्रांच्या मधोमध त्या गौरवशाली पवित्र पर्वतावर उभारील; तरीही त्याचा अंत होईल, आणि त्याला सहाय्य करणारा कोणीही नसेल. दानिएल 11:44, 45.

त्या कुमारिका या मागील दोन वचनांच्या संदेशाचा शोध घेत आहेत. अंतिम इशाऱ्याचा संदेश, जो अंतकाळी १९८९ मध्ये उघड करण्यात आला, जेव्हा, दानियेल अकरावा अध्याय, चाळीसावे वचन यामध्ये वर्णन केल्याप्रमाणे, माजी सोव्हिएत संघाचे प्रतिनिधित्व करणारे “देश” पोपसत्ता आणि संयुक्त संस्थाने यांच्याद्वारे वाहून नेले गेले, तो पोपसत्तेच्या अंतिम उदय व पतनाची ओळख करून देतो. या दोन वचनांमध्ये पूर्व व उत्तर यांच्याद्वारे दर्शविलेला एक संदेश उत्तराचा राजा (पोप) याला संतप्त करतो आणि अंतिम छळ सुरू होतो; आणि तो पंचेचाळीसाव्या वचनात समाप्त होतो, जेव्हा पोपसत्ता “निवासमंडपे” उभारते; हा शब्द इब्री मूळ शब्दापासून आला असून त्याचा अर्थ “तंबू” असा होतो (तंबू हा मंडळीचे प्रतीक आहे), परंतु तो त्याच्या “राजवाड्याचा” “निवासमंडप” आहे, जो राज्याचे प्रतिनिधित्व करतो. ज्या ठिकाणी तो मंडळी आणि राज्य यांच्या संयोगाचे प्रतिनिधित्व करणारा तंबू उभा करतो, किंवा योहानाने प्रकटीकरणात ज्याला पशूची प्रतिमा म्हटले आहे, ते ठिकाण “समुद्रांच्या मध्ये” आहे, अनेकवचनी. त्या

सुंदर कुमारिका दानियेल अकराव्या अध्यायातील चव्वेचाळीसावे व पंचेचाळीसावे वचन यांमध्ये दर्शविलेल्या अंतिम इशाऱ्याच्या संदेशाचा शोध घेत आहेत, आणि लगेच पुढील वचनात मीखाएल उभा राहतो व कृपाकाल समाप्त होतो. आणि त्या वेळी आमोस ८:१४ असे म्हणते की त्या सुंदर कुमारिका "पडतील, आणि पुन्हा कधीही उठणार नाहीत."

जेव्हा त्या सुंदर कुमारी स्वतःला सातव्या-दिवसाच्या ॲडव्हेंटिस्ट असल्याचा दावा करतात, अगदी त्या वेळी त्या पशूच्या प्रतिमेसमोर नतमस्तक होत असतात, तेव्हा योहान त्यांचे प्रतिनिधित्व अशा यहूदी म्हणून करतो, जे स्वतःला यहूदी म्हणतात, पण तसे नाहीत. त्या स्वतःला अब्राहामाची संतती असल्याचा दावा करतात, परंतु त्या खोटे बोलतात.

> पहा, जे स्वतःला यहूदी म्हणवितात, पण तसे नाहीत, तर खोटे बोलतात, अशा सैतानाच्या सभास्थानातील लोकांना मी तुझ्यापाशी आणीन; पाहा, मी त्यांना तुझ्या पायांपुढे येऊन नतमस्तक होण्यास लावीन, आणि मी तुझ्यावर प्रेम केले आहे हे त्यांना कळवीन. प्रकटीकरण 3:9.

त्यांनी पोपसत्तेची खूण स्वीकारली आहे आणि अशा रीतीने त्याचा स्वभावही स्वीकारला आहे. ते स्वतःला यहूदी असल्याचे सांगतात, किंवा ते स्वतःला शब्बाथ पाळणारे अॅडव्हेंटिस्ट असल्याचे सांगतात; परंतु त्यांच्याकडे मग पोपचा स्वभाव असतो, जो इतर गोष्टींबरोबरच "देवाच्या मंदिरात" बसतो. ते स्वतःला अॅडव्हेंटिस्ट असल्याचे सांगतात, किंवा ते स्वतःला अॅडव्हेंटिस्ट मंदिरात असल्याचे सांगतात; परंतु पोप जितका ख्रिस्ती आहे, त्यापेक्षा ते अॅडव्हेंटिस्ट अजिबात अधिक नाहीत.

"परमेश्वराचे वचन" शोधीत "इकडे तिकडे धावणारे" हे दानिएलच्या पुस्तकात ओळखलेले "सुज्ञ" नाहीत—परंतु त्यांची ओळख "कुमारी" अशी आहे. हे स्पष्ट आहे की, त्या वचनेतील भटकणारे, उपाशी व तहानेने मरत असलेले लोक "परमेश्वराच्या वचनांचे" "आकलन" करत नाहीत; कारण त्या वचनेत ते ह्याच गोष्टीचा शोध घेत आहेत. कृपाकाळ संपण्याच्या अगोदर प्रकट होणारे परमेश्वराचे वचन म्हणजे येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण होय; आणि मूर्ख, दुष्ट किंवा "सुंदर कुमारी" त्या आहेत ज्यांनी दानिएलच्या पुस्तकातून झालेल्या ज्ञानवृद्धीचे आकलन केले नाही. मत्तय शिकवितो त्याप्रमाणे, विवाहापर्यंत पुढे चालत जाण्यासाठी त्यांच्याजवळ आवश्यक ते तेल नव्हते.

तो "दुष्काळ" म्हणजे कृपाकाळाचा समाप्तीबिंदू होय. आमोसच्या त्या वचनांतील भाकर (देवाचे वचन) आणि पाणी (पवित्र आत्मा) शोधणाऱ्या "कन्या", या दानिएलमधील "दुष्ट" आहेत, जे "समजत" नाहीत. त्या मत्तयमधील मूर्ख कन्या आहेत, ज्या पवित्र आत्म्याचा शोध घेत आहेत; आणि अशा रीतीने तीन साक्षींच्या आधारे हे त्यांनाच निर्देशित करते जे हे ओळखतात की विवाहासाठी तयारी करण्याची त्यांची संधी निघून गेली आहे, आणि लग्नसमारंभास जाण्यासाठी त्यांच्याकडे वस्त्र नाही, कारण त्यांनी आता उघड केले जात असलेला विशेष संदेश "ऐकण्यास" नकार दिला होता. विशेष संदेश उघड केला जातो त्या वेळेपासून कृपाकाळ संपेपर्यंतचा काळ हा तारणासाठीच्या अंतिम हाकेचा काळ आहे. त्या काळी अप्रस्तुत अवस्थेत पोहोचणे म्हणजे "आता फार उशीर झाला आहे!" हे शब्द ऐकण्याची तयारी करून ठेवणे होय.

> "एक जग दुष्टतेत, फसवणुकीत व भ्रमात, मृत्यूच्या अगदी सावलीत—झोपलेले, झोपलेले—पडलेले आहे. त्यांना जागे करण्यासाठी कोण आत्म्याची वेदना अनुभवत आहेत? कोणता आवाज त्यांच्यापर्यंत पोहोचू शकतो? माझे मन भविष्यकाळाकडे नेण्यात आले, जेव्हा संकेत दिला जाईल. 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यास बाहेर पडा.' परंतु काहींनी आपल्या दिव्यांना पुन्हा भरून काढण्यासाठी तेल मिळविण्यात विलंब केला असेल, आणि मग फार उशिरा त्यांना आढळेल की जे चरित्र तेलाद्वारे दर्शविले आहे, ते हस्तांतरित करता येत नाही." रिव्ह्यू अँड हेरल्ड, ११ फेब्रुवारी, १८९६.

दहा कुमारींच्या दृष्टांताने दर्शविलेली भविष्यवाणीची रेषा स्वभावाचे प्रतीक म्हणून तेलाचा उपयोग करते; परंतु "सोनेरी तेल" आणि "पवित्र तेल" हे "देवाच्या आत्म्याच्या" संदेशांचेही प्रतीक आहे.

> "संपूर्ण पृथ्वीच्या प्रभूजवळ उभे असलेले अभिषिक्त जन, पूर्वी सैतानास आच्छादक करूब म्हणून देण्यात आलेल्या स्थानावर आहेत. त्याच्या सिंहासनाभोवती असलेल्या पवित्र प्राण्यांद्वारे, प्रभू पृथ्वीवरील रहिवाशांशी

सतत संपर्क राखतो. सुवर्ण तेल त्या कृपेचे प्रतीक आहे, ज्याद्वारे देव विश्वासणाऱ्यांच्या दिव्यांना पुरवठा करीत राहतो, जेणेकरून ते लुकलुकून विझून जाऊ नयेत. जर हे पवित्र तेल देवाच्या आत्म्याच्या संदेशांद्वारे स्वर्गातून ओतले गेले नसते, तर दुष्टतेच्या शक्तींचे मनुष्यांवर संपूर्ण नियंत्रण झाले असते."

"जेव्हा देव आम्हाला पाठवित असलेल्या संदेशांना आपण स्वीकारत नाही, तेव्हा देवाचा अपमान होतो. अशा रीतीने आपण त्या सुवर्णतेलाला नकार देतो, जे तो आमच्या आत्म्यांत ओतू इच्छितो, जेणेकरून ते अंधकारात असलेल्यांपर्यंत पोहोचविले जावे. जेव्हा हा पुकारा येईल, 'पाहा, वर येत आहे; त्याला भेटण्यासाठी बाहेर पडा,' तेव्हा ज्यांनी पवित्र तेल प्राप्त केलेले नाही, ज्यांनी आपल्या अंतःकरणांत ख्रिस्ताची कृपा जपलेली नाही, त्यांना मूर्ख कुमारींसारखे आढळेल की ते आपल्या प्रभूला भेटण्यासाठी तयार नाहीत. त्यांच्यामध्ये स्वतःत ते तेल मिळविण्याची शक्ती नाही, आणि त्यांचे जीवन उद्‌ध्वस्त झालेले आहे. परंतु जर देवाच्या पवित्र आत्म्याची याचना केली, जर आपण मोशेप्रमाणे विनवणी केली, 'मला तुझी महिमा दाखव,' तर देवाचे प्रेम आमच्या अंतःकरणांत ओतले जाईल. सुवर्ण नळ्यांद्वारे ते सुवर्णतेल आम्हांपर्यंत पोहोचविले जाईल. 'सामर्थ्याने नव्हे, पराक्रमाने नव्हे, तर माझ्या आत्म्याने, सेनाधीश परमेश्वर म्हणतो.' नीतिसूर्याच्या तेजस्वी किरणांचा स्वीकार केल्याने, देवाची मुले जगात दिव्यांप्रमाणे प्रकाश देतात." Review and Herald, July 20, 1897.

आमोसामध्ये "इकडे-तिकडे धावणारे" असे वर्णन केलेले लोक त्या साक्षीस अधिक भर घालतात जी त्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांच्या वर्गाची ओळख पटविते, जे "वेळ जवळ आली आहे" तेव्हा उघड करण्यात आलेल्या प्रकटीकरणाच्या पुस्तकातील विशेष संदेश "समजून घेण्याची" आपली जबाबदारी नाकारतात.

"आपण आता अत्यंत संकटमय काळात जगत आहोत, आणि ख्रिस्ताच्या आगमनासाठी तयारी करण्याच्या बाबतीत आपल्यापैकी एकाही व्यक्तीने विलंब करू नये. कोणीही मूर्ख कुमारिकांच्या उदाहरणाचे अनुसरण करू नये, आणि असा विचार करू नये की तो काळ उभा ठाकल्यावरच त्या वेळेस टिकून राहण्यासाठी आवश्यक चारित्र्याची तयारी मिळविणे सुरक्षित ठरेल. पाहुण्यांना आत बोलावून त्यांची परीक्षा केली जाईल तेव्हा ख्रिस्ताचे नीतिमत्त्व शोधण्यास फार उशीर झालेला असेल. आता ख्रिस्ताचे नीतिमत्त्व परिधान करण्याची वेळ आहे,—ते विवाहवस्त्र, जे तुम्हाला कोकराच्या विवाहभोजनात प्रवेश करण्यास योग्य ठरवील. दृष्टांतात, मूर्ख कुमारिका तेलासाठी याचना करीत आहेत आणि त्यांच्या विनंतीवर ते मिळविण्यात अपयशी ठरतात, असे दाखविले आहे. हे त्यांचे प्रतीक आहे, ज्यांनी संकटकाळात टिकून राहील असे चारित्र्य विकसित करून स्वतःची तयारी केलेली नाही. जणू ते आपल्या शेजाऱ्यांकडे जाऊन म्हणतील, मला तुमचे चारित्र्य द्या, नाहीतर मी नष्ट होईन. जे शहाणे होते ते आपले तेल मूर्ख कुमारिकांच्या लुकलुकणाऱ्या दिव्यांना देऊ शकले नाहीत. चारित्र्य हस्तांतरित करता येत नाही. ते विकत घेण्याची किंवा विकण्याची वस्तू नाही; ते संपादन करावयाचे असते. प्रभूने प्रत्येक व्यक्तीस कृपाकाळाच्या अवधीमध्ये नीतिमान चारित्र्य प्राप्त करण्याची संधी दिली आहे; परंतु त्याने अशी कोणतीही व्यवस्था केलेली नाही की एक मनुष्य दुसऱ्याला ते चारित्र्य देऊ शकेल, जे त्याने कठीण अनुभवांतून जात, महान शिक्षकाकडून धडे शिकत विकसित केले आहे, जेणेकरून तो परीक्षेत धीर प्रकट करू शकेल, आणि अशक्यतेचे पर्वत दूर करू शकेल अशी श्रद्धा आचरणात आणू शकेल. प्रेमाचा सुवास इतरांना देणे अशक्य आहे,—दुसऱ्याला सौम्यता, युक्ती, आणि चिकाटी देणे अशक्य आहे. एका मानवी अंतःकरणाने दुसऱ्या अंतःकरणात देवाविषयी व मानवतेविषयी प्रेम ओतणे अशक्य आहे."

"परंतु तो दिवस येत आहे, आणि तो आपल्यावर अगदी समीप आला आहे, जेव्हा स्वभावाचा प्रत्येक पैलू विशेष प्रलोभनाद्वारे उघड केला जाईल. जे तत्त्वाशी खरे राहतील, जे शेवटपर्यंत विश्वासाचा अवलंब करतील, तेच ते असतील ज्यांनी आपल्या परीक्षाकालाच्या पूर्वीच्या घड्यांमध्ये कसोटी व संकट यांच्या अधीन राहून सत्यनिष्ठा सिद्ध केली आहे, आणि ख्रिस्ताच्या साम्याप्रमाणे स्वभाव घडविला आहे. तेच ते असतील ज्यांनी ख्रिस्ताशी निकट परिचय जोपासला आहे, आणि जे त्याच्या ज्ञान व कृपेने दैवी स्वभावाचे सहभागी झाले आहेत. परंतु कोणताही मनुष्य दुसऱ्याला हृदयाची भक्ती व मनाचे उदात्त गुण देऊ शकत नाही, किंवा त्याच्या उणिवा नैतिक सामर्थ्याने भरून काढू शकत नाही. आपण प्रत्येकजण एकमेकांसाठी बरेच काही करू शकतो, ते म्हणजे मनुष्यांसमोर ख्रिस्तासारखा आदर्श ठेवून, अशा रीतीने त्यांच्यावर प्रभाव टाकणे की त्यांनी त्या धार्मिकतेसाठी ख्रिस्ताकडे जावे,

ज्यावाचून ते न्यायात उभे राहू शकत नाहीत. मनुष्यांनी प्रार्थनापूर्वक स्वभावनिर्मितीच्या या महत्त्वपूर्ण विषयाचा विचार करावा, आणि दैवी नमुन्यानुसार आपला स्वभाव घडवावा.” The Youth’s Instructor, January 16, 1896.